

همزیستی تکنولوژی، انسان و محیط زیست

غلامرضا ایرانی نعمت آباد^۱، غلامعلی ایرانی نعمت آباد^۲، نوشین ایرانی نعمت آباد

۱- کارشناس ارشد معماری، مدرس دانشگاه، gholamrezairani@gmail.com

۲- دانشجوی کارشناسی معماری، gh_irany@yahoo.com

۳- دانشجوی کارشناسی عمران، n.irani69@yahoo.com

چکیده

در معماری اکوتک، تکنولوژی در مقابل طبیعت قرار ندارد بلکه در کنار و به موازات طبیعت برای بهره برداری هر چه بیشتر از امکانات محیطی و تأمین آسایش انسان و پایداری بنا جای دارد. معماران این سبک برای بازنمایی گویاتر اندیشه های خود، همواره در کنار نقشه ها، مقطعی از بنا را ارائه می کنند که در آن نحوه بکارگیری عناصری جهت همسازی بیشتر با محیط به کمک تجهیزاتی همچون بازشوهای هوشمند و کانالهای تهویه هوا، سلولهای خورشیدی، گلخانه ها، جداره های هوشمند و تبادل کننده های حرارتی به نمای درمی آید. معماران اکوتک جداره های بنا را به مثابه پوست دوم انسان در نظر می گیرند و معتقدند این پوسته باید به گونه ای هوشمند طراحی گردد که همچون لایه های پوست بدن در مقابل تغییرات رطوبتی و حرارتی عکس العمل نشان دهد. با بکارگیری تدابیر اندیشمندانه معماران بزرگ، هر روز گامی فراتر در جهت دست یابی به ساختمان های پایدار و سازگار با محیط برداشته می شود.

واژه های کلیدی: اکوتک، تکنولوژی معماری، طراحی هوشمند، معماری پایدار